

**ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ХЕРСОНСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ**

73014, м. Миколаїв, вул. Біла, 44

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру**

місто Миколаїв

29 березня 2024 року

Слідчий групи слідчих у кримінальному провадженні – старший слідчий відділу розслідування злочинів вчинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Херсонській області капітан поліції Лобанов Микола Миколайович у кримінальному провадженні № 12022230000001866 від 21.06.2022 року за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 7 ст. 111-1, ч. 2 ст. 28, ч.ч. 1, 2 ст. 438 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, згідно ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Кузьменюку Ігорю Івановичу, 13.04.1974 року народження, громадянину України, уродженцю м. Скадовськ Херсонської області, зареєстрованому та проживаючому за адресою: Херсонська область, м. Скадовськ, вул. Сергіївська, буд. 60, кв. 7, документованому паспортом громадянина України МО 400289, ПІН: 2713107436, одруженому, так званому «временно исполняющему обязанности заместителя начальника отделения уголовного розыска Скадовского районного отдела полиции Главного управления МВД Херсонской области», «майору полиции», раніше не судимому,

про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні таких кримінальних правопорушень:

- у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України;

- у жорстокому поводженні з цивільним населенням та в інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

**Фактичні обставини кримінальних правопорушень,
у вчиненні яких підозрюється Кузьменюк І.І.**

З 19 лютого 2014 року представниками рф розпочато збройне вторгнення збройних сил рф (далі – зс рф), приховане твердженням керівників рф про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту рф та іншими підрозділами зс рф здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року рф оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та зс рф представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих рф, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка», а 27 квітня 2014 року в м. Луганську - терористичну організацію «Луганська народна республіка», у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації рф окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими рф з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими рф (у тому числі окупаційною адміністрацією рф) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, зс рф, інші збройні формування рф та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне

військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку рф, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії російської федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти рф) та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці Конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, із 19.02.2014 до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією рф проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

У результаті вищезазначених подій майже вся територія Херсонської області з 24.02.2022 року знаходилась під окупацією зс рф. Починаючи з липня місяця до 11 листопада 2022 року Збройними силами України звільнено (деокуповано) частину території Херсонської області, яка знаходиться на правобережжі річки Дніпро.

Водночас залишаються тимчасово окупованими території Скадовського та Генічеського районів, а також частково окуповані території Каховського і Херсонського районів, які розташовані на лівобережжі річки Дніпро.

З метою встановлення повного контролю над окупованими територіями Херсонської області, відшукування проукраїнськи налаштованих громадян, їх

нелегального ув'язнення окупаційною владою рф створено низку незаконних правоохоронних органів, у тому числі так зване «Главное управление МВД Херсонской области», у структурі якого утворено «Скадовский районный отдел полиции Главного управления МВД Херсонской области».

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, громадянин України **Кузьменюк Ігор Іванович**, 13.04.1974 р.н., маючи двадцятирічний досвід практичної роботи в органах внутрішніх справ України, звільнений 30.09.2020 з посади старшого оперуповноваженого сектора кримінальної поліції Скадовського ВП Новокаховського відділу поліції ГУНП в Херсонській області за станом здоров'я (через хворобу) в спеціальному званні майор поліції, розуміючи факт захоплення та подальшої окупації м. Скадовськ, Скадовського району, Херсонської області зс рф, а також той факт, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а її територія в межах існуючого кордону - цілісною і недоторканою, перебуваючи у невстановленому досудовим розслідуванням місці, 09.06.2022 (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) умисно, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, добровільно вирішив обійняти посаду в незаконному правоохоронному органі, створеному за місцем розташування захопленої будівлі Скадовського районного відділу поліції ГУНП в Херсонській області (далі – Скадовський РВП ГУНП в Херсонській області) за адресою: Херсонська область, м. Скадовськ, вул. Незалежності, 82.

Наказом керівника незаконного правоохоронного органу т.зв. «Главного управления МВД Херсонской области» №10 л/с від 16.06.2022 Кузьменюка І.І. на підставі його заяви від 09.06.2022 призначено на посаду так званого «временно исполняющего обязанности заместителя начальника отделения уголовного розыска Скадовского районного отдела полиции Главного управления МВД Херсонской области» з 16 червня 2022 року та присвоєно спеціальне звання «майор полиции».

Добровільно зайнявши вказану посаду, Кузьменюк І.І. з 16 червня 2022 року активно, публічно сприяв реалізації плану держави-агресора щодо придушення будь-яких проявів незгоди з визнанням політики окупаційної влади, відшукував та ув'язнював громадян України на території Скадовського району Херсонської області, у тому числі проукраїнських активістів, інших цивільних осіб, проводив позасудові репресії над ними.

Таким чином, Кузьменюк Ігор Іванович, 13.04.1974 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території.

Відповідно до Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949, учасниками якої є, зокрема, Україна та рф (далі за текстом – Конвенція), сторони домовилися, що з особами, які не беруть

активної участі в бойових діях, у тому числі з особами зі складу збройних сил, що склали зброю, а також із тими, хто «horsdecombat» унаслідок хвороби, поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поведуться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб:

а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури;

б) захоплення заручників;

с) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження;

д) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні (стаття 3 Конвенції).

Відповідно до положень ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

З урахуванням положень стосовно здоров'я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань.

Статтею 29 Конвенції передбачено, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поводження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

У силу положень ст. 31 Конвенції жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Згідно зі ст. 32 Конвенції Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ст. 33 вказаної Конвенції жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор,

забороняються. Пограбування забороняються. Репресалії стосовно осіб, які перебувають під захистом, та їхнього майна забороняються.

Згідно із ст. 147 Конвенції серйозні порушення, про які йдеться у Конвенції, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Відповідно до статті 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року (далі за текстом - Протокол I або Додатковий протокол I) фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або інтернованих, затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватеної дії або бездіяльності. Відповідно забороняється піддавати осіб, зазначених у цій статті, жодній медичній процедурі, яка не вимагається за станом здоров'я зазначеної особи й не відповідає загальноприйнятим медичним нормам, що застосовуються за аналогічних, з медичної точки зору, обставин до громадян сторони, що проводить цю процедуру, які не позбавлені свободи в якій би то не було формі. Зокрема, забороняється піддавати таких осіб, навіть за їх згодою: а) фізичним каліцтвам...

Статтею 43 Додаткового протоколу I передбачено, що збройні сили сторони, що перебуває в конфлікті, складаються з усіх організованих збройних сил, груп і підрозділів, що перебувають під командуванням особи, відповідальної перед цією стороною за поведінку своїх підлеглих, навіть якщо ця сторона представлена урядом чи властями, не визнаними супротивною стороною. Такі збройні сили підпорядковані внутрішній дисциплінарній системі, яка, поряд з іншим, забезпечує додержання норм міжнародного права, застосовуваних у період збройних конфліктів.

Особи, які входять до складу збройних сил сторони, що перебуває в конфлікті (крім медичного і духовного персоналу, про який ідеться у статті 33 Третьої конвенції, є комбатантами, тобто вони мають право брати безпосередню участь у воєнних діях.

Статтею 44 Додаткового протоколу I передбачено, що для сприяння посиленню захисту цивільного населення від наслідків воєнних дій комбатанти зобов'язані відрізняти себе від цивільного населення в той час, коли вони беруть

участь у нападі або у воєнній операції, що є підготовкою до нападу. Однак у зв'язку з тим, що під час збройних конфліктів бувають такі ситуації, коли через характер воєнних дій озброєний комбатант не може відрізнити себе від цивільного населення, він зберігає свій статус комбатанта за умови, що в таких ситуаціях він відкрито носить свою зброю.

Відповідно до ст. 48 Додаткового протоколу I для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

Крім того, статтею 75 Додаткового протоколу I встановлено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Женевськими Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поведуться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Поряд з цим згідно ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу I заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.1) вбивство;

а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні.

Так, з березня 2022 року з метою досягнення основної мети щодо широкомасштабних нападів на цивільне населення невідомими досудовим розслідуванням військові РФ та представники інших силових структур, за підтримки вищого керівництва РФ, у захоплених приміщеннях державних органів і установ Херсонської області, у тому числі в м. Скадовськ, організували місця для нелегального ув'язнення, катування та жорстокого поводження з цивільними особами, вчинення іншого фізичного і психологічного тиску з метою одержання інформації щодо проукраїнських активістів, противників окупаційної влади та подальшого схилення вищевказаних осіб до співпраці з державою-агресором.

У подальшому, у невідомий досудовим розслідуванням час та дату, але не пізніше 16 червня 2022 року, невідомі особи з числа збройних формувань та інших силових структур РФ залучили до вказаної протиправної діяльності громадянина України **Кузьменюка Ігора Івановича**, 13.04.1974 р.н.,

який був призначений окупаційною владою на посаду так званого «временно исполняющего обязанности заместителя начальника отделения уголовного розыска Скадовского районного отдела полиции Главного управления МВД Херсонской области», розташованого в приміщенні захопленої будівлі Скадовського РВП ГУНП в Херсонській області за адресою: Херсонська область, м. Скадовськ, вул. Незалежності, 82.

Кузьменюк І.І. був достовірно обізнаний про те, що між рф та Україною відбувається міжнародний збройний конфлікт, відкрито носив автоматичну зброю, формений одяг та спорядження, які приналежні працівникам окупаційної поліції.

У період часу з 29.08.2022 по 02.09.2022 громадянин України **Кузьменюк Ігор Іванович**, займаючи вище вказану посаду та перебуваючи на тимчасово окупованій військами рф адміністративній території Скадовського району Херсонської області, діючи умисно, спільно та за попередньою змовою групою осіб з іншими співробітниками окупаційної поліції Сіренком Ігорем Владиславовичем, 17.01.2001 р.н., та Чорним Дмитром Сергійовичем, 25.01.1994 р.н., а також іншими невстановленими особами, порушуючи ст. ст. 27, 31, 32, 147 Конвенції та ст. 75 Протоколу I, затримали та нелегально ув'язнили в захопленому приміщенні Скадовського РВП ГУНП в Херсонській області цивільну особу, де до неї застосовувалось жорстоке поводження, катування, з подальшою відмовою визнати таке позбавлення волі або повідомити про долю чи місце перебування цієї особи з метою залишення її без законодавчого захисту протягом тривалого періоду часу.

Так, 29 серпня 2022 року близько 14.30 год. співробітник окупаційної поліції Сіренко І.В. спільно з двома невстановленими досудовими розслідуванням особами, діючи з єдиним умислом, перебуваючи по вул. Джарилгацькій в м. Скадовськ Херсонської області, будучи озброєними вогнепальною зброєю - пістолетами, без складання процесуальних документів затримали потерпілого [REDACTED], який рухався на власному мопеді. Після цього, погрожуючи застосуванням вогнепальної зброї та здійснюючи психологічний тиск, вказані особи нелегально ув'язнили потерпілого до однієї з камер ІТТ на першому поверсі Скадовського РВП ГУНП в Херсонській області за адресою: Херсонська область, м. Скадовськ, вул. Незалежності, 82, де незаконно утримували до 02.09.2022.

Затримана особа у складі Збройних Сил чи інших збройних формувань України не перебувала, жодної зброї не мала, участі у бойових діях не брала, тобто була особою, яка підпадає під захист ст. 4 Конвенції, як громадянин України, котрий не бере активної участі у бойових діях та опинився у ході окупації під владою сторони конфлікту (російської федерації).

З 29 серпня по 02 вересня 2022 року упродовж нелегального ув'язнення [REDACTED] піддавався нелюдському поводженню, зокрема потерпілий утримувався у виснажливих для людського організму антисанітарних умовах, у приміщенні непридатному для тривалого перебування людини, в якому він страждав від голоду та відсутності місця для сну. [REDACTED] не надавались

предмети гігієни або можливість прийняти душ, він піддавався постійним вербальним погрозам та допитам, тобто перебував в умовах, які загрожували його життю та здоров'ю, але не мав можливості вільно залишити місце утримання.

Так, 30.08.2022 близько 11.00 (більш точний час у ході досудового розслідування не встановлено), в одному з кабінетів на другому поверсі Скадовського РВП ГУНП в Херсонській області, Кузьменюк І.І. спільно з іншим співробітником окупаційної поліції Чорним Д.С. проводив допит [REDACTED], під час якого погрожував потерпілому фізичною розправою та позбавленням життя, а також чинив психологічний тиск, намагаючись примусити останньому співпрацювати з окупаційними правоохоронними органами та визнати провину за злочини, яких той не скоював.

Крім того, 02.09.2022 близько 09.30 год., знаходячись на другому поверсі Скадовського РВП ГУНП в Херсонській області, Кузьменюк І.І. спільно з Сіренком І.В. та Чорним Д.С., діючи за попередньою змовою між собою, з єдиним умислом та переслідуючи однакову мету, погрожуючи позбавленням життя, проводили черговий допит [REDACTED], під час якого, не отримавши бажаних відповідей на поставлені Кузьменюком І.І. запитання, Чорний Д.С. наніс потерпілому гумовою палицею близько чотирьох ударів по лівому плечу та спині, спричинивши тим самим останньому тілесні ушкодження.

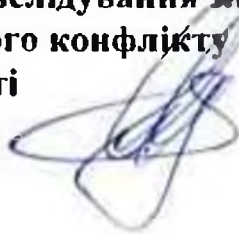
Цього ж дня приблизно о 17.30 годині (більш точний час не встановлено), потерпілого звільнено з місця нелегального утримання без надання будь-яких документів щодо підстав затримання та ув'язнення, шляхом виведення за територію Скадовського РВП ГУНП в Херсонській області.

Отже, Кузьменюк І.І., діючи за попередньою змовою з Сіренком І.В., Чорним Д.С. та іншими невстановленими особами вчинили жорстоке поводження з потерпілим [REDACTED], що виразилось у нелюдському поводженні з ним (утримання в камерах непристосованих до тривалого перебування осіб, в антисанітарних умовах, позбавлення їжі та води, ненадання медичної допомоги), катуванні, а саме завдання фізичних (побоїв і тілесних ушкоджень) страждань потерпілому, погрозах позбавленням життя з метою визнання останнім провини у злочині, який він не скоював, та схиляння його до співпраці з окупаційними органами влади, а також вчинили інші порушення законів та звичаїв війни, які полягали у нелегальному ув'язненні вказаної цивільної особи, яка перебувала під захистом, чим порушили ст. ст. 27, 31, 32, 147 Конвенції, ст.ст. 11, 75 Додаткового протоколу I.

Таким чином, Кузьменюк Ігор Іванович, 13.04.1974 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у жорстокому поводженні з цивільним населенням та в інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб.

За сукупністю своїх умисних дій та викладених вище обставин Кузьменюк Ігор Іванович, 13.04.1974 року народження, підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 7 ст. 111-1, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Слідчий у кримінальному провадженні –
старший слідчий відділу розслідування злочинів
вчинених в умовах збройного конфлікту СУ
ГУНП в Херсонській області
капітан поліції

Микола Миколайович Лобанов

ПОГОДЖЕНО

Прокурор групи прокурорів
у кримінальному провадженні - прокурор
відділу процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення управління
протидії злочинам, вчиненим в умовах
збройного конфлікту Херсонської
обласної прокуратури

Олег Дмитрович Папуша

**ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ХЕРСОНСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ**

73014, м. Миколаїв, вул. Біла, 44

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру**

місто Миколаїв

«29» березня 2024 року

Слідчий групи слідчих у кримінальному провадженні – старший слідчий відділу розслідування злочинів вчинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Херсонській області капітан поліції Лобанов Микола Миколайович, у кримінальному провадженні № 12022230000001866 від 21.06.2022 року за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 7 ст. 111-1, ч. 2 ст.28, ч.ч. 1, 2 ст. 438 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, згідно ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Сіренку Ігорю Владиславовичу, 17.01.2001 року народження, громадянину України, уродженцю м. Скадовськ Херсонської області, зареєстрованому та проживаючому за адресою: Херсонська область, м. Скадовськ, вул. Шмідта, буд. 95, документованому паспортом громадянина України №005652147, ПІН: 3690700891, неодруженому, так званому «временно исполняющему обязанности полицейского комендантского взвода Скадовского районного отдела полиции Главного управления МВД Херсонской области», раніше не судимому,

про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні таких кримінальних правопорушень:

- у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій

території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України;

- у жорстокому поводженні з цивільним населенням та в інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Сіренко І.В.

З 19 лютого 2014 року представниками рф розпочато збройне вторгнення збройних сил рф (далі – зс рф), приховане твердженням керівників рф про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту рф та іншими підрозділами зс рф здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року рф оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та зс рф представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих рф, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка», а 27 квітня 2014 року в м. Луганську - терористичну організацію «Луганська народна республіка», у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації рф окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими рф з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими рф (у тому числі окупаційною адміністрацією рф) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку

того ж дня, зс рф, інші збройні формування рф та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку рф, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії російської федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти рф) та ін.)).

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці Конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, із 19.02.2014 до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією рф проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

У результаті вищезазначених подій майже вся територія Херсонської області з 24.02.2022 року знаходилась під окупацією зс рф. Починаючи з липня місяця до 11 листопада 2022 року Збройними силами України звільнено (деокуповано) частину території Херсонської області, яка знаходиться на правобережжі річки Дніпро.

Водночас залишаються тимчасово окупованими території Скадовського та Генічеського районів, а також частково окуповані території Каховського і Херсонського районів, які розташовані на лівобережжі річки Дніпро.

З метою встановлення повного контролю над окупованими територіями Херсонської області, відшукування проукраїнськи налаштованих громадян, їх нелегального ув'язнення окупаційною владою рф створено низку незаконних правоохоронних органів, у тому числі так зване «Главное управление МВД Херсонской области», у структурі якого утворено «Скадовский районный отдел полиции Главного управления МВД Херсонской области».

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, громадянин України **Сіренко Ігор Владиславович**, 17.01.2001 р.н., маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду, розуміючи факт захоплення та подальшої окупації м. Скадовськ, Скадовського району, Херсонської області зс рф, а також той факт, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а її територія в межах існуючого кордону - цілісною і недоторканою, перебуваючи у невстановленому досудовим розслідуванням місці, 09.06.2022 (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) умисно, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, добровільно вирішив обійняти посаду в незаконному правоохоронному органі, створеному за місцем розташування захопленої будівлі Скадовського районного відділу поліції ГУНП в Херсонській області (далі – Скадовський РВП ГУНП в Херсонській області) за адресою: Херсонська область, м. Скадовськ, вул. Незалежності, 82.

Наказом керівника незаконного правоохоронного органу т.зв. «Главного управления МВД Херсонской области» №10 л/с від 16.06.2022 Сіренко І.В. на підставі його заяви від 09.06.2022 призначено на посаду так званого «временно исполняющего обязанности полицейского комендантского взвода Скадовского районного отдела полиции Главного управления МВД Херсонской области» з 16 червня 2022 року.

Добровільно зайнявши вказану посаду, Сіренко І.В. з 16 червня 2022 року активно, публічно сприяв реалізації плану держави-агресора щодо придушення будь-яких проявів незгоди з визнанням політики окупаційної влади, відшукував та ув'язнював громадян України на території Скадовського району Херсонської області, у тому числі проукраїнських активістів, інших цивільних осіб, проводив позасудові репресії над ними.

Таким чином, Сіренко Ігор Владиславович, 17.01.2001 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території.

Відповідно до Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949, учасниками якої є, зокрема, Україна та рф (далі за текстом – Конвенція), сторони домовилися, що з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, у тому числі з особами зі складу збройних сил, що склали зброю, а також із тими, хто «horsdecombat» унаслідок хвороби,

поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поводяться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб:

а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури;

б) захоплення заручників;

с) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження;

д) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні (стаття 3 Конвенції).

Відповідно до положень ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

З урахуванням положень стосовно здоров'я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань.

Статтею 29 Конвенції передбачено, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поводження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

У силу положень ст. 31 Конвенції жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Згідно зі ст. 32 Конвенції Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ст. 33 вказаної Конвенції жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються. Пограбування забороняються. Репресалії стосовно осіб, які перебувають під захистом, та їхнього майна забороняються.

Згідно із ст. 147 Конвенції серйозні порушення, про які йдеться у

Конвенції, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Відповідно до статті 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року (далі за текстом - Протокол I або Додатковий протокол I) фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або інтернованих, затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватеної дії або бездіяльності. Відповідно забороняється піддавати осіб, зазначених у цій статті, жодній медичній процедурі, яка не вимагається за станом здоров'я зазначеної особи й не відповідає загальноприйнятим медичним нормам, що застосовуються за аналогічних, з медичної точки зору, обставин до громадян сторони, що проводить цю процедуру, які не позбавлені свободи в якій би то не було формі. Зокрема, забороняється піддавати таких осіб, навіть за їх згодою: а) фізичним каліцтвам...

Статтею 43 Додаткового протоколу I передбачено, що збройні сили сторони, що перебуває в конфлікті, складаються з усіх організованих збройних сил, груп і підрозділів, що перебувають під командуванням особи, відповідальної перед цією стороною за поведінку своїх підлеглих, навіть якщо ця сторона представлена урядом чи властями, не визнаними супротивною стороною. Такі збройні сили підпорядковані внутрішній дисциплінарній системі, яка, поряд з іншим, забезпечує додержання норм міжнародного права, застосовуваних у період збройних конфліктів.

Особи, які входять до складу збройних сил сторони, що перебуває в конфлікті (крім медичного і духовного персоналу, про який ідеться у статті 33 Третьої конвенції, є комбатантами, тобто вони мають право брати безпосередню участь у воєнних діях.

Статтею 44 Додаткового протоколу I передбачено, що для сприяння посиленню захисту цивільного населення від наслідків воєнних дій комбатанти зобов'язані відрізняти себе від цивільного населення в той час, коли вони беруть участь у нападі або у воєнній операції, що є підготовкою до нападу. Однак у зв'язку з тим, що під час збройних конфліктів бувають такі ситуації, коли через характер воєнних дій озброєний комбатант не може відрізнити себе від

цивільного населення, він зберігає свій статус комбатанта за умови, що в таких ситуаціях він відкрито носить свою зброю.

Відповідно до ст. 48 Додаткового протоколу I для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

Крім того, статтею 75 Додаткового протоколу I встановлено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Женевськими Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поведуться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Поряд з цим згідно ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу I заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.1) вбивство;

а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні.

Так, з березня 2022 року з метою досягнення основної мети щодо широкомасштабних нападів на цивільне населення невстановлені досудовим розслідуванням військові РФ та представники інших силових структур, за підтримки вищого керівництва РФ, у захоплених приміщеннях державних органів і установ Херсонської області, у тому числі в м. Скадовськ, організували місця для нелегального ув'язнення, катування та жорстокого поводження з цивільними особами, вчинення іншого фізичного і психологічного тиску з метою одержання інформації щодо проукраїнських активістів, противників окупаційної влади та подальшого схилення вищевказаних осіб до співпраці з державою-агресором.

У подальшому, у невстановлений досудовим розслідуванням час та дату, але не пізніше 16 червня 2022 року, невстановлені особи з числа збройних формувань та інших силових структур РФ залучили до вказаної протиправної діяльності громадянина України **Сіренка Ігоря Владиславовича, 17.01.2001 р.н.**, який був призначений окупаційною владою на посаду так званого «временно исполняющего обязанности полицейского комендантского взвода Скадовского районного отдела полиции Главного управления МВД

Херсонської області», розташованого в приміщенні захопленої будівлі Скадовського РВП ГУНП в Херсонській області за адресою: Херсонська область, м. Скадовськ, вул. Незалежності, 82.

Сіренко І.В. був достовірно обізнаний про те, що між рф та Україною відбувається міжнародний збройний конфлікт, відкрито носив автоматичну зброю, формений одяг та спорядження, які приналежні працівникам окупаційної поліції.

У період часу з 29.08.2022 по 02.09.2022 громадянин України **Сіренко Ігор Владиславович**, займаючи вище вказану посаду та перебуваючи на тимчасово окупованій військами рф адміністративній території Скадовського району Херсонської області, діючи умисно, спільно та за попередньою змовою зі співробітниками окупаційної поліції Кузьменюком Ігорем Івановичем, 13.04.1974 р.н., Чорним Дмитром Сергійовичем, 25.01.1994 р.н., а також іншими невстановленими особами, порушуючи ст. ст. 27, 31, 32, 147 Конвенції та ст. 75 Протоколу I, затримали та нелегально ув'язнили в захопленому приміщенні Скадовського РВП ГУНП в Херсонській області цивільну особу, де до неї застосовувалось жорстоке поводження, катування, з подальшою відмовою визнати таке позбавлення волі або повідомити про долю чи місце перебування цієї особи з метою залишення її без законодавчого захисту протягом тривалого періоду часу.

Так, 29 серпня 2022 року близько 14:30 год. Сіренко І.В. спільно з двома невстановленими досудовими розслідуванням особами, діючи з єдиним умислом, перебуваючи по вул. Джарилгацькій в м. Скадовськ Херсонської області, будучи озброєними вогнепальною зброєю - пістолетами, без складання процесуальних документів затримали потерпілого [REDACTED] який рухався на власному мопеді. Після цього, погрожуючи застосуванням вогнепальної зброї та здійснюючи психологічний тиск, вказані особи нелегально ув'язнили потерпілого до однієї з камер ІТТ на першому поверсі Скадовського РВП ГУНП в Херсонській області за адресою: Херсонська область, м. Скадовськ, вул. Незалежності, 82, де незаконно утримували до 02.09.2022.

Затримана особа у складі Збройних Сил чи інших збройних формувань України не перебувала, жодної зброї не мала, участі у бойових діях не брала, тобто була особою, яка підпадає під захист ст. 4 Конвенції, як громадянин України, котрий не бере активної участі у бойових діях та опинився у ході окупації під владою сторони конфлікту (російської федерації).

З 29 серпня по 02 вересня 2022 року упродовж нелегального ув'язнення [REDACTED] піддавався нелюдському поводженню, зокрема потерпілий утримувався у виснажливих для людського організму антисанітарних умовах, у приміщенні непридатному для тривалого перебування людини, в якому він страждав від голоду та відсутності місця для сну. [REDACTED] не надавались предмети гігієни або можливість прийняти душ, він піддавався постійним вербальним погрозам та допитам, тобто перебував в умовах, які загрожували

Так, 01.09.2022 близько 10.00 (більш точний час у ході досудового розслідування не встановлено), в одному з кабінетів на першому поверсі Скадовського РВП ГУНП в Херсонській області Сіренко І.В. проводив допит потерпілого [REDACTED], під час якого погрожував потерпілому фізичною розправою та позбавленням життя, а також чинив психологічний тиск, намагаючись примусити останнього співпрацювати з окупаційними правоохоронними органами та визнати провину за злочини, яких той не скоював.

Крім того, 02.09.2022 близько 09.30 год., знаходячись на другому поверсі Скадовського РВП ГУНП в Херсонській області, Сіренко І.В. спільно з іншими співробітниками окупаційної поліції Кузьменюком І.І. та Чорним Д.С., діючи за попередньою змовою між собою, з єдиним умислом та переслідуючи однакову мету, погрожуючи позбавленням життя, проводили черговий допит [REDACTED], під час якого, не отримавши бажаних відповідей на поставлені Кузьменюком І.І. запитання, Чорний Д.С. наніс потерпілому гумовою палицею близько чотирьох ударів по лівому плечу та спині, спричинивши тим самим останньому тілесні ушкодження.

Цього ж дня приблизно о 17.30 годині (більш точний час не встановлено), потерпілого звільнено з місця нелегального утримання без надання будь-яких документів щодо підстав затримання та ув'язнення, шляхом виведення за територію Скадовського РВП ГУНП в Херсонській області.

Отже, Сіренко І.В., діючи за попередньою змовою з Кузьменюком І.І., Чорним Д.С. та іншими невстановленими особами вчинили жорстоке поводження з потерпілим [REDACTED], що виразилось у нелюдському поводженні з ним (утримання в камерах непристосованих до тривалого перебування осіб, в антисанітарних умовах, позбавлення їжі та води, ненадання медичної допомоги), катуванні, а саме завдання фізичних (побоїв і тілесних ушкоджень) страждань потерпілому, погрозах позбавленням життя з метою визнання останнім провини у злочині, який він не скоював, та схиляння його до співпраці з окупаційними органами влади, а також вчинили інші порушення законів та звичаїв війни, які полягали у нелегальному ув'язненні вказаної цивільної особи, яка перебувала під захистом, чим порушили ст. ст. 27, 31, 32, 147 Конвенції, ст.ст. 11, 75 Додаткового протоколу I.

Таким чином, Сіренко Ігор Владиславович, 17.01.2001 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у жорстокому поводженні з цивільним населенням та в інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб.

За сукупністю своїх умисних дій та викладених вище обставин Сіренко Ігор Владиславович, 17.01.2001 року народження, підозрюється у

вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 7 ст. 111-1, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Слідчий у кримінальному провадженні –
старший слідчий відділу розслідування злочинів
вчинених в умовах збройного конфлікту СУ
ГУНП в Херсонській області
капітан поліції

Микола Миколайович Лобанов

ПОГОДЖЕНО

Прокурор групи прокурорів
у кримінальному провадженні - прокурор
відділу процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення управління
протидії злочинам, вчиненим в умовах
збройного конфлікту Херсонської
обласної прокуратури

Олег Дмитрович Папуша

**ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ХЕРСОНСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ**

73014, м. Миколаїв, вул. Біла, 44

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру**

місто Миколаїв

«29» березня 2024 року

Слідчий групи слідчих у кримінальному провадженні – старший слідчий відділу розслідування злочинів вчинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Херсонській області капітан поліції Лобанов Микола Миколайович, у кримінальному провадженні № 12022230000001866 від 21.06.2022 року за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 7 ст. 111-1, ч. 2 ст.28, ч.ч. 1 ст. 438 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, згідно ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Чорному Дмитру Сергійовичу, 25.01.1994 року народження, громадянину України, уродженцю с. Топильня, Лугинського району, Житомирської області, зареєстрованому та проживаючому за адресою: Херсонська область, Скадовський район, с. Володимирівка, вул. Зелена, буд. 11, ІПН: 3435802851, неодруженому, так званому «временно исполняющему обязанности конвойного отделения конвоирования Скадовского районного отдела полиции Главного управления МВД Херсонской области», раніше не судимому,

про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні таких кримінальних правопорушень:

- у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій

території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України;

- у жорстокому поводженні з цивільним населенням та в інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Чорний Д.С.

З 19 лютого 2014 року представниками рф розпочато збройне вторгнення збройних сил рф (далі – зс рф), приховане твердженням керівників рф про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту рф та іншими підрозділами зс рф здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року рф оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та зс рф представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих рф, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка», а 27 квітня 2014 року в м. Луганську - терористичну організацію «Луганська народна республіка», у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації рф окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими рф з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими рф (у тому числі окупаційною адміністрацією рф) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку

того ж дня, зс рф, інші збройні формування рф та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку рф, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії російської федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти рф) та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці Конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, із 19.02.2014 до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією рф проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

У результаті вищезазначених подій майже вся територія Херсонської області з 24.02.2022 року знаходилась під окупацією зс рф. Починаючи з липня місяця до 11 листопада 2022 року Збройними силами України звільнено (деокуповано) частину території Херсонської області, яка знаходиться на правобережжі річки Дніпро.

Водночас залишаються тимчасово окупованими території Скадовського та Генічеського районів, а також частково окуповані території Каховського і Херсонського районів, які розташовані на лівобережжі річки Дніпро.

З метою встановлення повного контролю над окупованими територіями Херсонської області, відшукування проукраїнськи налаштованих громадян, їх нелегального ув'язнення окупаційною владою рф створено низку незаконних правоохоронних органів, у тому числі так зване «Главное управление МВД Херсонской области», у структурі якого утворено «Скадовский районный отдел полиции Главного управления МВД Херсонской области».

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, громадянин України **Чорний Дмитро Сергійович**, 25.01.1994 р.н., маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду, розуміючи факт захоплення та подальшої окупації м. Скадовськ, Скадовського району, Херсонської області зс рф, а також той факт, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а її територія в межах існуючого кордону - цілісною і недоторканною, перебуваючи у невстановленому досудовим розслідуванням місці, 17.06.2022 (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) умисно, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, добровільно вирішив обійняти посаду в незаконному правоохоронному органі, створеному за місцем розташування захопленої будівлі Скадовського районного відділу поліції ГУНП в Херсонській області (далі – Скадовський РВП ГУНП в Херсонській області) за адресою: Херсонська область, м. Скадовськ, вул. Незалежності, 82.

Наказом керівника незаконного правоохоронного органу т.зв. «Главного управления МВД Херсонской области» № 12 л/с від 24.06.2022 Чорного Д.С. на підставі його заяви від 17.06.2022 призначено на посаду так званого «временно исполняющего обязанности конвойного отделения конвоирования Скадовского районного отдела полиции Главного управления МВД Херсонской области» з 24 червня 2022 року.

Добровільно зайнявши вказану посаду, Чорний Д.С. з 24 червня 2022 року активно, публічно сприяв реалізації плану держави-агресора щодо придушення будь-яких проявів незгоди з визнанням політики окупаційної влади, відшукував та ув'язнював громадян України на території Скадовського району Херсонської області, у тому числі проукраїнських активістів, інших цивільних осіб, проводив позасудові репресії над ними.

Таким чином, Чорний Дмитро Сергійович, 25.01.1994 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території.

Відповідно до Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949, учасниками якої є, зокрема, Україна та рф (далі за текстом – Конвенція), сторони домовилися, що з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, у тому числі з особами зі складу збройних сил, що склали зброю, а також із тими, хто «horsdecombat» унаслідок хвороби, поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поведуться гуманно, без

будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб:

а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури;

б) захоплення заручників;

с) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження;

д) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні (стаття 3 Конвенції).

Відповідно до положень ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

З урахуванням положень стосовно здоров'я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань.

Статтею 29 Конвенції передбачено, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поводження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

У силу положень ст. 31 Конвенції жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Згідно зі ст. 32 Конвенції Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ст. 33 вказаної Конвенції жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються. Пограбування забороняються. Репресалії стосовно осіб, які перебувають під захистом, та їхнього майна забороняються.

Згідно із ст. 147 Конвенції серйозні порушення, про які йдеться у Конвенції, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено

проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Відповідно до статті 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року (далі за текстом - Протокол I або Додатковий протокол I) фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або інтернованих, затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь не виправданої дії або бездіяльності. Відповідно забороняється піддавати осіб, зазначених у цій статті, жодній медичній процедурі, яка не вимагається за станом здоров'я зазначеної особи й не відповідає загальноприйнятим медичним нормам, що застосовуються за аналогічних, з медичної точки зору, обставин до громадян сторони, що проводить цю процедуру, які не позбавлені свободи в якій би то не було формі. Зокрема, забороняється піддавати таких осіб, навіть за їх згодою: а) фізичним каліцтвам...

Статтею 43 Додаткового протоколу I передбачено, що збройні сили сторони, що перебуває в конфлікті, складаються з усіх організованих збройних сил, груп і підрозділів, що перебувають під командуванням особи, відповідальної перед цією стороною за поведінку своїх підлеглих, навіть якщо ця сторона представлена урядом чи властями, не визнаними супротивною стороною. Такі збройні сили підпорядковані внутрішній дисциплінарній системі, яка, поряд з іншим, забезпечує дотримання норм міжнародного права, застосовуваних у період збройних конфліктів.

Особи, які входять до складу збройних сил сторони, що перебуває в конфлікті (крім медичного і духовного персоналу, про який ідеться у статті 33 Третьої конвенції, є комбатантами, тобто вони мають право брати безпосередню участь у воєнних діях.

Статтею 44 Додаткового протоколу I передбачено, що для сприяння посиленню захисту цивільного населення від наслідків воєнних дій комбатанти зобов'язані відрізняти себе від цивільного населення в той час, коли вони беруть участь у нападі або у воєнній операції, що є підготовкою до нападу. Однак у зв'язку з тим, що під час збройних конфліктів бувають такі ситуації, коли через характер воєнних дій озброєний комбатант не може відрізнити себе від цивільного населення, він зберігає свій статус комбатанта за умови, що в таких

ситуаціях він відкрито носить свою зброю.

Відповідно до ст. 48 Додаткового протоколу I для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

Крім того, статтею 75 Додаткового протоколу I встановлено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Женевськими Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поведуться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Поряд з цим згідно ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу I заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.1) вбивство;

а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні.

Так, з березня 2022 року з метою досягнення основної мети щодо широкомасштабних нападів на цивільне населення невстановлені досудовим розслідуванням військові РФ та представники інших силових структур, за підтримки вищого керівництва РФ, у захоплених приміщеннях державних органів і установ Херсонської області, у тому числі в м. Скадовськ, організували місця для нелегального ув'язнення, катування та жорстокого поводження з цивільними особами, вчинення іншого фізичного і психологічного тиску з метою одержання інформації щодо проукраїнських активістів, противників окупаційної влади та подальшого схилення вищевказаних осіб до співпраці з державою-агресором.

У подальшому, у невстановлений досудовим розслідуванням час та дату, але не пізніше 17 червня 2022 року, невстановлені особи з числа збройних формувань та інших силових структур РФ залучили до вказаної протиправної діяльності громадянина України **Чорного Дмитра Сергійовича, 25.01.1994 р.н.**, який був призначений окупаційною владою на посаду так званого «временно исполняющего обязанности конвойного отделения конвоирования Скадовского районного отдела полиции Главного управления МВД Херсонской области», розташованого в приміщенні захопленої будівлі Скадовського РВП

ГУНП в Херсонській області за адресою: Херсонська область, м. Скадовськ, вул. Незалежності, 82.

Чорний Д.С. був достовірно обізнаний про те, що між рф та Україною відбувається міжнародний збройний конфлікт, відкрито носив автоматичну зброю, формений одяг та спорядження, які приналежні працівникам окупаційної поліції.

У період часу з 29.08.2022 по 02.09.2022 громадянин України **Чорний Дмитро Сергійович**, займаючи вище вказану посаду та перебуваючи на тимчасово окупованій військами рф адміністративній території Скадовського району Херсонської області, діючи умисно, спільно та за попередньою змовою зі співробітниками окупаційної поліції Кузьменюком Ігорем Івановичем, 13.04.1974 р.н., Сіренком Ігорем Владиславовичем, 17.01.2001 р.н., та іншими невстановленими особами, усвідомлюючи суспільну небезпеку своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, діючи за попередньою змовою групою осіб, маючи при собі зброю, порушуючи ст. ст. 27, 31, 32, 147 Конвенції та ст. 75 Протоколу I, затримали та нелегально ув'язнили в захопленому приміщенні Скадовського РВП ГУНП в Херсонській області цивільну особу, де до неї застосовувалось жорстоке поводження, катування, з подальшою відмовою визнати таке позбавлення волі або повідомити про долю чи місце перебування цієї особи з метою залишення її без законодавчого захисту протягом тривалого періоду часу.

Так, 29 серпня 2022 року близько 14:30 год. Сіренко І.В. спільно з двома невстановленими досудовими розслідуванням особами, діючи з єдиним умислом, перебуваючи по вул. Джарилгацькій в м. Скадовськ Херсонської області, будучи озброєними вогнепальною зброєю - пістолетами, без складання процесуальних документів затримали потерпілого [REDACTED], який рухався на власному мопеді. Після цього, погрожуючи застосуванням вогнепальної зброї та здійснюючи психологічний тиск, вказані особи нелегально ув'язнили потерпілого до однієї з камер ІТТ на першому поверсі Скадовського РВП ГУНП в Херсонській області за адресою: Херсонська область, м. Скадовськ, вул. Незалежності, 82, де незаконно утримували до 02.09.2022.

Затримана особа у складі Збройних Сил чи інших збройних формувань України не перебувала, жодної зброї не мала, участі у бойових діях не брала, тобто була особою, яка підпадає під захист ст. 4 Конвенції, як громадянин України, котрий не бере активної участі у бойових діях та опинився у ході окупації під владою сторони конфлікту (російської федерації).

З 29 серпня по 02 вересня 2022 року упродовж нелегального ув'язнення [REDACTED] піддавався нелюдському поводженню, зокрема потерпілий утримувався у виснажливих для людського організму антисанітарних умовах, у приміщенні непридатному для тривалого перебування людини, в якому він страждав від голоду та відсутності місця для сну. [REDACTED] не надавались предмети гігієни або можливість прийняти душ, він піддавався постійним вербальним погрозам та допитам, тобто перебував в умовах, які загрожували

його життю та здоров'ю, але не мав можливості вільно залишити місце утримання.

Так, 29.08.2022 близько 21.30 год. Чорний Д.С. спільно з іншими невстановленими особами, знаходячись на першому поверсі в одній із камер Скадовського РВП ГУНП в Херсонській області, де утримувався [REDACTED], проводили допит потерпілого та, не отримавши бажаних відповідей на поставлені запитання, Чорний Д.С. застосував відносно [REDACTED] фізичне насильство, яке полягало у нанесенні близько чотирьох ударів руками по обличчю та не менше 5-7 ударів ногами по різним частинам тіла потерпілого.

Крім того, 30.08.2022 близько 11.00 (більш точний час у ході досудового розслідування не встановлено) в одному з кабінетів на другому поверсі Скадовського РВП ГУНП в Херсонській області, Чорний Д.С. спільно з іншим співробітником окупаційної поліції Кузьменюком І.І. проводив допит [REDACTED], під час якого Кузьменюк І.І. погрожував потерпілому фізичною розправою та позбавленням життя, а також чинив психологічний тиск, намагаючись примусити останнього співпрацювати з окупаційними правоохоронними органами та визнати провину за злочини, яких той не скоював. По закінченню допиту Чорний Д.С., тримаючи [REDACTED] рукою за шию, погрожуючи позбавленням життя, здійснив супровід останнього до камери утримання.

Також, 02.09.2022 близько 09.30 год., знаходячись на другому поверсі Скадовського РВП ГУНП в Херсонській області, Чорний Д.С. спільно з Кузьменюком І.І. та Сіренком І.В., діючи за попередньою змовою між собою, з єдиним умислом та переслідуючи однакову мету, погрожуючи позбавленням життя, проводили черговий допит [REDACTED], під час якого, не отримавши бажаних відповідей на поставлені Кузьменюком І.І. запитання, Чорний Д.С. наніс потерпілому гумовою палицею близько чотирьох ударів по лівому плечу та спині, спричинивши тим самим останньому тілесні ушкодження.

Цього ж дня приблизно о 17.30 годині (більш точний час не встановлено), потерпілого звільнено з місця нелегального утримання без надання будь-яких документів щодо підстав затримання та ув'язнення, шляхом виведення за територію Скадовського РВП ГУНП в Херсонській області.

Отже, Чорний Д.С. діючи за попередньою змовою з Кузьменюком І.І., Сіренком І.В. та іншими невстановленими особами вчинили жорстоке поводження з потерпілим [REDACTED], що виразилось у нелюдському поводженні з ним (утримання в камерах непристосованих до тривалого перебування осіб, в антисанітарних умовах, позбавлення їжі та води, ненадання медичної допомоги), катуванні, а саме завдання фізичних (побоїв і тілесних ушкоджень) страждань потерпілому, погрозах позбавленням життя з метою визнання останнім провини у злочині, який він не скоював, та схиляння його до співпраці з окупаційними органами влади, а також вчинили інші порушення законів та звичаїв війни, які полягали у нелегальному ув'язненні вказаної цивільної особи, яка перебувала під захистом, чим порушили ст. ст. 27, 31, 32, 147 Конвенції, ст.ст. 11, 75 Додаткового протоколу I.

Таким чином, Чорний Дмитро Сергійович, 25.01.1994 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення,

передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у жорстокому поводженні з цивільним населенням та в інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб.

За сукупністю своїх умисних дій та викладених вище обставин Чорний Дмитро Сергійович, 25.01.1994 року народження, підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 7 ст. 111-1, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Слідчий у кримінальному провадженні –
старший слідчий відділу розслідування злочинів
вчинених в умовах збройного конфлікту СУ
ГУНП в Херсонській області
капітан поліції

Микола Миколайович Лобанов

ПОГОДЖЕНО

Прокурор групи прокурорів
у кримінальному провадженні - прокурор
відділу процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення управління
протидії злочинам, вчиненим в умовах
збройного конфлікту Херсонської
обласної прокуратури

Олег Дмитрович Папуша